

въ писма та Обличителныя (Доказателныя) отъ Мъррителныя. И ако доловимъ нѣкоя погрѣшкѣ на нѣкого нашего, която той сяка, чи не жъ знаемъ, пишемы му за неѣ, совѣтуваме го най сетнѣ, или го мърримъ. Но по' благородно е да излагамы погрѣшкѣ тѣ му, както си е, и да свршямы писмо то съ нѣкое обыкновенно Совосклицаніе (междомѣтіе) и. п. „Не ти приличя да правишъ тѣй! — виждъ какво придоби! — да си живѣ! — гледай да оперешъ това (платно) леке и проч.“ А по' великодушни тѣ нито Совосклицаніе употреблявать.

218-о. Но треба по' напредъ да ся показва искреность за да не ся виждатъ слова та чи сѣ писани за безъ причинно покрусанѣ, и. п. Ако нѣкои нашъ не си държи хесаны тѣ добрѣ, доказваме го като невнимателнѣ и лѣживѣ на работа та си, чи има погрѣшки въ тѣхъ, какъ много пѣти го сапикасахмы, но неназываваме тая погрѣшкѣ неправдѣ, зашто то е исто, като да му думамы чи краде. А на по' горенѣ онъ насъ треба по' много вниманіе, да не му писваме явно погрѣшки тѣ, но да не може да ся усѣти, и съ сладакъ способъ, но най добрыя Карактеръ поучява обстоятелство то, и да може и намѣреніе то си да сполучи, и да не изгуби пріятелья си.

219-о. Мъррянѣ обыкновенно става къмъ по' долны тѣ отъ насъ, кои то, дору много пѣти смы ги совѣтували за нѣщо, а тия пакъ на то согрѣшявають, и то е совѣтуванѣ съ гнѣвъ безъ хуителни думы, кои то повреждатъ любочестіе то, и тия писма ся писватъ споредъ чловѣка, и повреждатъ то, или по' горчиво или по' кротко. А кога то мърримъ по' горны отъ насъ, или подобны намъ, то не докарва добра сетнѣня, за то по' добрѣ е да пишемъ на такыи Тѣжительно писмо.